SVENSKA RIDSPORT FÖRBUNDET

SVENSKA RIDSPORTFÖRBUNDET
Disciplinnämnden (DIN)
Ärende 2026-7
Protokoll upprättat 2026-09-25, beslut per capsulam

Ledamöter: Krister Malmsten (ordförande), Anna Björklund (vice ordförande), Tundi Andersson, Emma Hellman, Jenny Johansson, Jörgen Larsson, Helena Karlsson, Anna Thorstenson och Hans-Anders Odh (referent). Enhälligt.

Saken
Olämpligt uppträdande i samband med tävling

Beslut
att meddelas 2026-09-29

DIN beslutar att ådöma den anmälde böter på 3000 kr med stöd av 14 kapitlet 2 §, 7 punkten och 5 § Riksidrottsförbundets (RF:s) stadgar, att betalas senast inom fyra veckor från dagen för beslutets meddelande.

Av utredningen i ärendet framgår sammanfattningsvis följande
Den anmälde var medhjälpare till en ryttare på hopptävlingen hos Mantorp HF 13-15 augusti 2026. På tävlingen kom den anmälde i kontakt med anmälaren, som tjänstgjorde som tävlingsveterinär.

Anmälaren har i huvudsak uppgett följande
Anmälaren/veterinären gör gällande att den anmälde har gjort sig skyldig till olämpligt uppträdande mot anmälaren i hens egenskap av tävlingsveterinär och uppger även följande till stöd för sin inställning.

Vid veterinärbesiktning visades hästen upp av den anmälde. Anmälaren påvisade en skada som föranledde att hästen tilldelades startförbud. Den anmälde, som visade hästen, reagerade argt på beslutet. I samband med detta kallade hen veterinären bland annat "inkompetent "flera gånger. Hen ifrågasatte även veterinärens kunskap och behörighet att fatta beslutet. När veterinären bad hen underteckna startförbudsblanketten gick hen inte med på det och lämnade besiktningen upprörd.

Under senare dagar av tävlingen sökte den anmälde upp veterinären, utan att det då fanns något pågående veterinärärende, och fortsatte att kalla veterinären inkompetent samt ifrågasatte anmälarens kompetens och behörighet. Hen framförde även hot om att anmäla veterinären till flera olika instanser.

Anmälaren uppfattade detta som ett upprepat och personligt riktat agerande mot hen i sin yrkesroll, snarare än som en saklig invändning mot den veterinärmedicinska bedömningen. Den anmäldes beteende var enligt veterinärens uppfattning mycket otrevligt, respektlöst och oprofessionellt. Att dessutom söka upp veterinären under senare tävlingsdagar enbart för fortsatta påhopp och hot anser anmälaren gå långt över gränsen for vad som kan anses vara ett acceptabelt beteende. Sådant här beteende hör inte hemma på en tävlingsplats och är inte förenligt med det respektfulla och sportsliga uppträdande som bör kunna förväntas inom svensk ridsport.

Den anmälde har i huvudsak uppgett följande
Den anmälde tar hästen till veterinärbesiktningen för kontroll innan tävling. Hen påvisar mungipan på vänster sida efter förfrågan från veterinären. Veterinären vill även se höger sida vilket den anmälde visar och då får veterinären syn på någonting, och vill att den anmälde visar mer vilket sker, varvid veterinären tycker sig se ett sår.

Veterinären tar på sig handskar suckandes av att jag inte visar tillräckligt tydligt enligt hennes önskemål. Då tar veterinären, i den anmäldes mening, och sliter och drar i hästens mungipa för att studera detta så kallade sår. Den anmälde försöker prata med veterinären och även föra en civiliserad diskussion angående detta. Men hen kan inte föra en diskussion utan, enligt den anmäldes åsikt, utöva en övermakt för att hen är veterinär och den anmälde en simpel hästskötare.

Veterinären tar en bild och säger att hästen har startförbud med bett.

Den anmälde försöker fortfarande föra en diskussion och antyder att de borde ta in ett par extra ögon (t.ex. överdomaren) men det går veterinären inte med på. Den anmälde börjar naturligtvis bli irriterad över hens beteende då den anmälde trots allt är en betalande kund och tycker att det går att prata om saken. Den anmälde ifrågasätter veterinärens agerande och kompetens men detta gör bara saken värre vilket absolut är fel av den anmälde, men den anmälde tycker att veterinärens agerande är oacceptabelt.

Veterinären skriver ett papper där hästen får startförbud med bett som bekräftelse och vill att den anmälde skriver på detta. Den anmälde väljer att inte skriva på detta då den anmälde bara är ett ombud och varken ryttare eller hästägare trots att detta står i anmälan (vilket således är felaktig information).

Efter detta besöker den anmälde tävlingsledningen och berättar att hen har haft en dispyt med veterinären och blir hänvisad till överdomaren. Den anmälde pratar med överdomaren och förklarar vad som hänt och hen följer den anmälde då till stallet för att kontrollera hästen själv. Överdomaren tittar på detta och förstår inte varför hästen fått startförbud med bett och säger att hästen kan starta första klassen med bett så kan vi se om det blir värre eller ej. Överdomaren förklarar även sakligt att det finns en skala på detta och beter sig väldigt professionellt. Ryttaren väljer ändå att starta med ett hackamore för att vara på den säkra sidan då ryttaren och den anmälde håller sina hästars välmående som högsta prioritet.

SVENSKA RIDSPORT FÖRBUNDET

Överdomaren har enligt utsago (av honom själv) haft en livlig diskussion med veterinären angående ärendet men kan tyvärr inte ändra tävlingsveterinärens beslut. Trots att han sagt att hästen hade fått starta med bett.

Den anmälde hör sedan under tävlingsdagarna att det är flera personer som upplevt veterinären som arrogant och översittare vid kontroll av munnar. Detta leder till att den anmälde givetvis blir ännu mer irriterad. Efter hästens sista start för helgen är veterinären vid tävlingsbanan och tittar. Den anmälde går då fram till henne och frågar om det finns instanser som jag skulle kunna kontakta för att beskriva hens beteende. Den anmälde får ett fnys till svar. Den anmälde frågar då om hen verkligen är en legitimerad veterinär, för enligt den anmäldes mening beter hen sig inte som en sådan. Till slut berättar den anmälde bara att hen ska tala med tävlingsledningen att om hen är veterinär på Mantorp igen kommer den anmälde inte åka tillbaka. Då får den anmälde till svar: ”Gör de du...”

Tillämpliga regler
Enligt 14 kapitlet 2 § punkt 7 i RF:s stadgar kan bestraffning ådömas bland annat den som i samband med en tävling uppträtt förolämpande eller på annat sätt otillbörligt mot funktionär.

DIN gör följande bedömning
Med utgångspunkt från innehållet i yttrandet tolkar DIN den anmäldes inställning till anmälan att hen i sig vidgår att det var fel att uttala sig rörande veterinärens kompetens på sätt som gjordes av den anmälde.
Den anmäldes inställning synes dock vara att hens agerande var ursäktligt mot bakgrund av veterinärens bemötande. DIN tolkar därför den anmäldes genmäle som att den anmälde inte anser sig ha uppträtt otillbörligt på det sätt anmälaren beskrivit.

DIN kan dock konstatera att händelseförloppet i anmälan i stora drag överensstämmer med den anmäldes beskrivning av vad som hänt.

DIN får fritt bedöma bevisvärdet av den bevisning som åberopas (fri bevisprövning). Enligt en mångårig praxis i Riksidrottsnämnden RIN måste en utgångspunkt vara att, om inte särskilda omständigheter föreligger, tilltro måste fästas till uppgifter som lämnats av en funktionär som funnit anledning att anmäla en inträffad händelse till bestraffning. ”Särskilda omständigheter” föreligger exempelvis om det genom annan bevisning framgår att det finns utrymme för att anmälaren kan ha misstagit sig *(Hübinette/Malmsten, ”Idrottens bestraffnings- och tävlingsregler”, 7:e upplagan, s. 106).*

En tävlingsveterinärs uppdrag går dessutom utöver funktionen hos en vanlig tävlingsfunktionär. Veterinärens funktion vilar även på offentlig djurskyddslagstiftning, Jordbruksverkets föreskrifter om träning och tävling med djur, samt att tävlingsveterinären är förordnad av Jordbruksverket att handha statlig myndighetsutövning vid tävling där denne är utsedd. Djurskyddslagstiftningen står

SVENSKA RIDSPORT FÖRBUNDET

dessutom över idrottens egna reglementen.

DIN:s bedömning är därför att extra stark tilltro måste fästas till uppgifter som lämnats av en tävlingsveterinär vid utövande av sitt uppdrag vid tävling.

Sammanfattningsvis finner DIN att den anmälda uppträtt otillbörligt på det sätt som angetts i anmälan, vilket utgör en förseelse enligt 14 kapitlet 2 § punkt 7 i RF:s stadgar.

Det är av största vikt att funktionärers och tävlingsveterinärers okränkbara ställning värnas. Det inkluderar med självklarhet även verbala angrepp rörande funktionärens kompetens och behörighet. Det finns en betydande spännvidd av olika ageranden i fråga om allvaret av förseelser enligt den nämnda bestämmelsen.

Med hänsyn till tävlingsveterinärens ovannämnda speciella och viktiga funktion, finner DIN i nu aktuellt fall att den anmälde ska bestraffas med böter om 3 000 kr enligt 14 kapitlet 5 § i RF:s stadgar.

Överklagande
DIN:s beslut får senast 20 oktober 2026 överklagas hos Riksidrottsnämnden (RIN).
Adress: riksidrottsforbundet@rf.se, eller

Riksidrottsförbundet, Idrottens Hus, Box 11016, 100 61 Stockholm. Ange ärendets nummer som referens.

Krister Malmsten	Hans-Anders Odh
Ordförande	Referent